

Mine oldeforældre.

Ane 8.

Hans Laurits Hansen
Gas-og vandarbejder.
Født 1865 i Ubberud
Død 1938 i Odense 73 år
gammel.

Ane 9.

Johanna Lovise Pedersdotter
Født 1868 i Sverige
Død 1950 i Odense, 82 år
gammel.

Oldefars barndom.

Hans Laurids er født i Ubberud d. 8. juni 1865 som søn af afdøde indsidder Hans Madsen og Karen Larsen i Gundersøhus. Faderen var afgået ved døden allerede d. 28. januar samme år i en alder af kun 28 år.

Hans Laurids blev hjemmedøbt d. 30. juni af skolelærer Jensen og fremstillet i kirken d. 23. juli.

Faddere ved dåben var:

Pigen Ane Marie Madsen, Ubberud mark, (faster)
Gårdmand Hans Otto Brun? Rasmussens kone i Stubbehuset,
Ungkarl Anders Hansen i Teglgården,
Ungkarl Erik Madsen i Gammel Dyregravvæde (farbror) og
Gårdmand Rasmus Hansen, Skovmark.

Søskende.

Han har i hvert fald to søskende, nemlig Lars Chr. Larsen, som er en 12 år ældre halvbroder, og Mads Hansen, der var 3 år ældre end Hans Laurids.

Børnebørn til Hans Laurids omtaler en onkel Christian. Dette må enten være en yngre broder, som jeg ikke har fundet, eller også er det den ældre Lars Chr., som har brugt Christian som sit kaldenavn. Han siges at have haft efternavnet Madsen. Lars Chr. fader hed Mads Jensen. Det er altså muligt, at han har båret efternavnet Madsen som skik var på det tidspunkt, hvor faderens navn blev efternavn til børnene. Lars Chr. er imidlertid ved dåben indført med moderens efternavn Larsen.

Året efter Hans Laurids's fødsel gifter moderen sig igen og det pudsigt nok igen med en Hans Madsen. Han tjente i Vigerslev sogn.

Sandsynligvis flytter familien fra Ubberud sogn. I hvert fald døbes der ikke flere børn af Karen Larsen og Hans Madsen.

Konfirmationen.

Hans bliver konfirmeret i Sct. Knuds kirke i Odense d. 5. oktober 1879. I kundskab giver præsten ham bedømmelsen G og i opførsel MG.

Han var altså ikke alt for dygtig ud i det kristne.

Opholdsstedet opgives at være Thorup (det er i Fraugde). Om forældrene har boet der eller om han allerede har været ude at tjene, vides ikke.

Ungdom.

Jeg kender ikke noget til, hvad han lavede fra konfirmationen til vielsen. I 1889 tjente han hos gårdmand Peder Hansen i Hjorslev ved Otterup.

I nærheden ligger den store gård Nislevgård, og her tjente bl. mange andre den svenske pige Johanna Lovise Pedersdotter, med hvem han blev gift og levede et langt og lykkeligt liv.

Oldemor.

Johanna Lovise stammer fra Gårdsby i Tjurede sogn, Kroneberg Len i Sverige. Hun er født d. 7. feb. 1868 og konfirmeret d. 25. juni 1882.

Ud over dette vides ikke noget om hendes barndom og ungdom.

Det skal bemærkes, at det var almindeligt på den tid, at der kom svenskere til Danmark og arbejdede især i roerne.

Men Nislevgård havde eget mejeri og selv sagt også en del malkepiger. Om disse og om forholdene i øvrigt beretter landvæsens-elev Anton Bruun i de følgende 3 beretninger.

Han var på Nislevgård 5 år efter at Johanna var der, så det er nok nogenlunde dækkende, hvad han fortæller. I hvert fald fortæller det en hel del om forholdene på Nislevgård, om kosten og om arbejdsforholdene.

Ægteskabet og børnene.

Hans Laurids og Johanna blev gift i Otterup kirke d. 3. feb. 1889.

Forlovere var Indsidder, arb. mand, Nislevhus (navn mangler) og Indsidder, arb. mand Hans Nielsen, Hjorslev.

To måneder efter vielsen kommer deres første barn til verden Augusta Hansine. Derefter følger Laurits Peter, Holger Alfred, Aksel, Augusta Marie, Inger, Henry og Edith.

Nærmere omtale af børnene følger senere.

Hvor Laurids og Johanna boede, og hvad Laurids lavede, fremgår de steder, hvor de står som faddere eller forlovere ved dåb og bryllup i familien.

Følgende kan fremdrages:

Årstal.	Beskæftigelse.	Adresse.
1888	Tjenestekarl	Hjorslev, Otterup
1889	Tjenestekarl	Hjorslev, Otterup
1889	Indsidder	Otterup Mark
1895	Indsidder	Damløkkehus, Hjorslev mark
1896	Lejehusmand	Damløkkehus, Hjorslev mark
1898	Arbejdsmand v. Friis	Stålstræde 14, Odense
1901	Arbejdsmand	Stålstræde 14, Odense
1904	Gas-og vandarbejder	H. C. Andersensgade 54
1909		H. C. Andersensgade 54
1919	Rørlægger	Nyborg Landevej 38
1926	Brolægger	Nyborg Landevej 38 Palnatøkevej 49, Odense
1938	Fhv. vand og gasarbejder	Odense Alderdomshjem

NB. Nyborg Landevej 38 og Palnatokevej 49 er det samme sted.

Hus og grund blev senere solgt til kommunen, der efter krigen byggede vuggestue og børnehave på stedet.

Aksel og Johanne boede nederst i det bagerste hus, Peder og Edith på første sal.

Hvad børnebørnene husker om Bedste og Bedstefar.

Fortalt af Else, Gunnar og min far Viggo.

Bedste.

Lovise huskes som en rigtig god og rar bedstemor. Børnebørnene kom der gerne, og de var altid ret sikre på at redde sig en franskrøds-mad med puddersukker. Familien holdt af of til jul derude. Når der var familie-komsammen blev der spillet kort – ”lige ud”.

Hun gik ud og gjorde rent, bl. a. hos hesteslagteren i Overgade. Det var tidligt om morgenen, for Else husker, at når de sov hos Bedste, skulle de altid blive liggende i sengen til hun kom hjem. Hun holdt op med at gå ud og gøre rent omkring det tidspunkt, hvor Bedstefar blev syg og døde.

Johanna Lovise bliver boende på Palnatokevej efter Hanses død lige indtil huset blev solgt omkring slutning af 2. verdenskrig.
Viggo, Ellen og bedstemor på Palnatokevej

Lovise flyttede til Henry og Lis. Det var vist nok en aftale, der var kommet i stand p.g.a. et lån til Henry.

Men Lis havde svært ved at acceptere den gamle dame med de praktiske problemer det nu kan give. Efter kort tid tog datteren Edith og hendes mand Peder sig i stedet af hende. Hun boede hos dem et års tid. Men Ediths og Peders tempo og livsstil passede ikke til Bedstes, så omkring 1947 kom hun på Sdr. Boulevard alderdomshjem.

Den 7. februar 1948 fyldte Bedste 80 år, og den blev på behørig vis holdt i Ejby Forsamlingshus.

Ellen besøgte Bedste på alderdomshjemmet een gang sammen med sin far (Alfred). Ellen husker, hun fik et knus. Det var sidste gang Ellen så Bedste

Bedste havde altid en lang fletning, der var rullet op i nakken.

Den 22. november 1950 døde Bedste i den forholdsvis høje alder af 82 år.

Bedstefar.

Bedstefar var de sidste år en slags havemand. Han vedligeholdte anlægget over for Domhuset i Albanigade omkring syge-og plejehjemmet.

Han var en mand af få ord. Svarede når han blev spurgt, men var ellers tavs. Ikke fordi han var galhovedet, snarere tvært imod. Han havde bare ikke noget at sige. Han fortalte aldrig noget om sig selv, desværre, må vi sige i dag.

Han sad for det meste i sin lænestol, der om sommeren stod ude i haven, og røg på sin store merskumpibe.

Og det var stærk tobak, han røg. Det kan Gunnar tale med om. Han snød sig engang til at smage på piben efter at bedstefar lige havde hængt den på plads på sømmet i værkstedet. Der var stadig ild i den. Gunnar tog sig et par gode sug, men det var som sagt stærke sager, og lille Gunnar blev rigtig skidt tilpas.

Aksel, der boede i den ene halvdel af huset på Palnatokevej, gik af og til på fridage ind og besøgte sin far. Så sad de og delte en lys pilsner, en af de gode gamle med ståltråd omkring kapslen.

Det med at dele en lys øl var måske typisk for hjemmet hos bedstefar og bedstemor. Der blev ikke drukket ret meget i almindelighed bortset selvfølgelig fra specielle festlige lejligheder.

En halv snes år inden sin død blev bedstefar opereret for en kræftknode i nakken. Det kom han tilsyneladende godt over, men sygdommen må være vendt tilbage senere, for han fik kræft igen. Han fik efterhånden sår flere steder på huden.

Til sidst kom han på Odense Alderdomshjem, hvor han døde d. 11 maj 1938 i en alder af 73 år.

Onkel Christian.

Een af de få lejligheder, hvor der blev drukket, var ved den årlige såkaldte høstfest hos onkel Christian, en halvbroder til bedstefar. Han boede med sin kone Maren i et kolonihavehus i Vestermarken. Det var en tradition, at Christian holdt "høstgilde" en gang om året, og ved den lejlighed blev der festet og drukket.

F. eks. husker Else tydeligt, at hendes far Aksel var stærkt beruset og måtte "ofre" ude i buskene. Else, der ikke var ret gammel og derfor ikke rigtigt forstod, hvad der foregik, var meget bekymret over sin fars tilstand. Men hendes mor Johanne tog det mere roligt og sagde: "I morgen har far det så men bedre igen". Og hun fik ret. Hans vanskeligheder var af forbigående karakter.

Men som sagt blev der i almindelighed ikke drukket ret meget.

Ved sammenkomster kunne det ske, at Christian fandt sin harmonika frem og spillede. Så blev der også danset lystigt. Det er mit indtryk, at ham Christian var familiens hyggelige fyr, og at der skete noget, når han var i nærheden.

"Oldefar."

Der fortælles også om en Oldefar, der boede hos Hans og Lovise. Han havde et lille værelse i huset, hvor der lige kunne stå en seng. Han havde vist været brolægger. Han havde en sygdom, der gav ham nogle svimmelhedsanfald. Når han havde været inde i byen på sit stamværtshus kunne det ske, at folk kom bærende hjem med ham, fordi han var faldet om, dog ikke på grund af druk men sygdom. Det var selvsagt et grimt syn for oldebørnene, der jo boede ved siden af, men de vænnede sig til det efterhånden.

Kirkebogen for Vor Frue kirke viser, at der d. 28 marts 1929 døde en Hans Madsen, Nyborg Landevej 38. Det er utvivlsomt Hans Laurids's stedfar. Han blev næsten 89 år gammel.

Hans Laurids' og Johanna Lovises børn:

Deres børn, børnebørn, oldebørn o.s.v. kaldes efterslægten. På næste side er vist en såkaldt efterslægtstavle, der viser Hans og Lovises efterkommere for så vidt som de kendes. I det efterfølgende er de beskrevet ganske kort.

8.1. Augusta Hansine Hansen, født d. 7. april 1889 i Damløkkehus på Otterup mark og døbt d. 19 maj i Otterup kirke. Augusta Hansine dør kun 7 år gammel d. 27 nov. 1896.

8.2. Laurits Peter Hansen, født d. 21. feb. 1892.

Laurits blev udlært som smed på Sondrup plovfabrik. Han blev gift med Anna, og de rejste til Amerika.

De fik mindst et barn:

8.2.1. Arvid, som blev i Amerika.

8.3. Holger Alfred Hansen, min farfar, ane nr. 4, født d. 5. juni 1895 i Damløkkehus på Hjorslev mark, Otterup Sogn.

Viet d. 7. maj 1919 til Marie Kirstine Johansen, født på Bågård d. 9. feb. 1897.

De har deres egen beskrivelse. Se under "mine bedsteforældre".

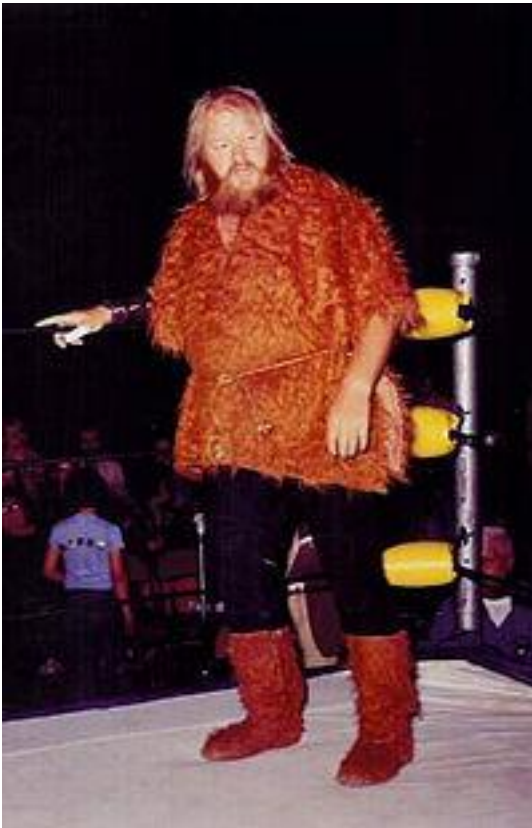
8.4. Axel, født 27 sept. 1998. Gift med Johanne

8.5. Augusta Marie, født 6. juni 1901

8.6. Inger Hansine Cathrine, født 5. august 1904. Dør af tuberkulose

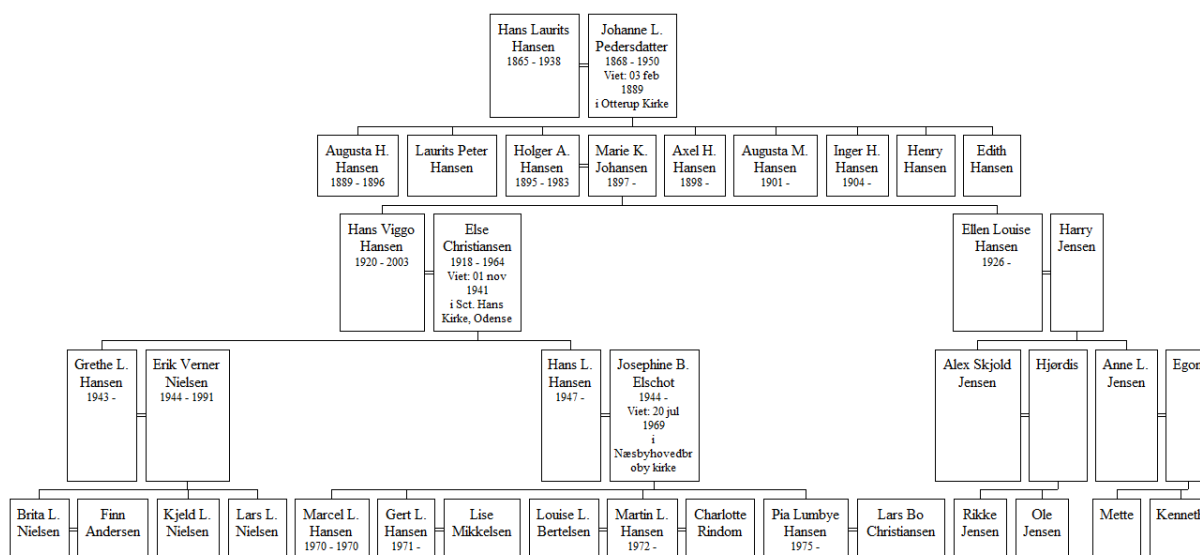
8.7. Henry

8.8. Edith, gift med Peder. Rejser til Canada, men kommer hjem igen. Peder handler med genbrugs byggemateriale. Deres børn Ib og Mogens bliver i USA. Ib Solvang Hansen bliver en berømt Wrestler, kaldet "Eric the Red"

Se ham på Youtube.com: <http://www.youtube.com/watch?v=9YVz3PmEwIE>

Efterkommere af Hans Laurits Hansen

Samtiden.

Hvad skete der på deres tid; hvad kan man forestille sig, de har hørt eller læst om, og hvilke begivenheder har haft så stor betydning for eftertiden, at det er blevet stående i historiebøgerne.

Perioden hvor de levede var fra 1865-1950.

Ude i verden.

Verdenshistorien præges i den periode vi ser på naturligvis af de to verdenskrige.

Første verdenskrig fra 1914-17 berørte heldigvis ikke Danmark direkte, men den havde nogle bivirkninger i retning af vareknaphed og rationering.

Anden verdenskrig var mere nærværende idet Danmark var besat.

Hans var død 2 år inden krigens udbrud og er altså blevet forskånet for de oplevelser. Han har dog været vidne til hele optakten op igennem 1930'erne, depressionen, arbejdsløsheden og de voksende nationalsocialistiske bevægelser ude i Europa.

Der sker heldigvis andet end krig, der har betydning for samtiden og eftertiden, omend det fylder mindre i historiebøgerne. Lad mig nævne et par stykker.

I 1870 udkommer Darwins bog om arternes oprindelse. Heri gør Darwin op med den indtil da selvfølgelige ting, at det var Gud, der havde skabt mennesket. Darwin fremsatte den teori, at mennesket var et resultat af en lang udvikling. Det kan ikke undre, at hans teori skabte røre og modstand selvsagt især i kirkelige kredse. Men teorien var holdbar og er den dag i dag nærmest en selvfølgelighed.

I Danmark.

Hans fødes i 1865 i et land, der er rystet efter den måske største nationale katastrofe, vi nogen sinde har oplevet.

Ved krigen i 1864 mistede vi 1/3 af landet.

I 1867 får Danmark en ny grundlov, et tilbageskridt hvad demokrati angår, for nu skulle man have en indkomst på mindst 1200 kr./år for at blive opstillet til Landstinget. Den lige valgret var afskaffet, højrebølgen havde sejret.

De senere så dominerende brugsforeninger begynder at dukke op og udfordrer købmanden.

I 1881 har København fået sine første telefoner. 49 stk. i alt. Det er banker og virksomheder der lægger ud.

Samme år brænder Christiansborg slot.

I 1885 overlever statsminister Estrup et attentat; en frakkeknop kom i vejen for gerningsmandens kugle. Mange ville sikkert have været glade for at slippe af med den diktatoriske statsminister.

På kultursiden er det Skagen, der er "in". Det er her man holder ferie og maleren P.S. Krøyer fører sig frem til irritation for den stedlige Michael Ancher.

I 1888 får Otto Mønsted tilladelse til at sælge margarine (kunstsmør). Der var stor modstand mod tilladelsen, og den blev givet under forudsætning af, at der ikke måtte tilsættes noget, der ændrede ved det ret ulækre udseende, det havde.

Samme år, men uden nogen sammenhæng i øvrigt, udvandrede 10- 15.000 danskere, mest til USA. Der var hård konkurrence på Atlanterhavsfarten. En billet kostede 100 kr.

Samtidig var der en vis indvandring til Danmark, bl.a. af svenske piger, som på grund af arbejdsløshed i Sverige rejste hertil for at få arbejde i landbruget. Det er interessant for os, for blandt disse piger var Johanna Lovisa Pedersdotter, der kom til at sætte sit præg på vor slægt.

Hans og Lovise blev gift i 1889, samme år som et virkeligt stort kærlighedsdrama udspillede sig. Det var forholdet mellem cirkusprinsessen Elvire Madigan og grev Sixten Sparre.

Det fandt sin afslutning i en skov på Tåsinge, hvor de havde nydt deres medbragte mad. Sixten skød først Elvira og derefter sig selv.